

podstawowa jednostka organizacyjna: Wydział Nauk o Kulturze
kierunek studiów: kulturoznawstwo
dyscyplina: nauki o kulturze i religii
profil kształcenia: ogólnoakademicki
poziom kształcenia: studia II stopnia
numer studiów*: EU – K -US116/2018/2019

Zajęcia	Kierunkowe efekty uczenia się	Treści programowe
Problemy filozofii współczesnej	K_W07 K_W08, P7S_WG P7S_WK K_U02, P7S5_UW P7S_UO K_U09, P78_UW P7S_UK P7S_UO K_K09, P7S_KK P7S_KR	1. Filozofia współczesna jako refleksja nad sytuacją ludzkiego bycia w świecie w okresie od XIX do XXI wieku. Trzy pytania i problemy - wolność, twórczość, wizja świata wartości. Paradoks - człowiek jako twórca („nadczeńowiek”) i ofiara totalitarnych systemów. Społeczno-kulturowe konteksty filozofii współczesnej. 2. Dwa wymiary myślenia filozoficznego — monistyczny i dualistyczny. Zagrożenia i szanse. 3. Dualistyczna myśl krytyczna I. Kanta. 4. Monistyczny idealizm G. W. F. Hegla i historiozofia. 5. Monistyczny materializm dziejowy K. Marksa oraz oddziaływanie heglizmu i marksizmu na myśl XIX i XX wieku i sytuację człowieka w świecie (np. problem „ukąszenia heglowskiego”, Cz. Miłosz). 6. Problematyka twórcy i twórczości w myśli F. Nietzschego. 7. Problematyka człowieka w psychoanalizie Z. Freuda. 8. Problematyka kultury w ujęciu E. Cassirera. 9. Problematyka podmiotu transcendentalnego w fenomenologii Husserla. 10. Problematyka egzystencji — S. Kierkegaard, M. Heidegger, J. P. Sartre, K. Jaspers.
Metody badań kulturoznawczych	K_W03, P7S_WG K_U04, P7S_UW P7S_UO K_U05, P7S5_UW P7S_UK K_U08, P7S_UW K_K05, P7S_KK P7S_KO P7S_KR	Problematyka metod badań kulturoznawczych, obserwacja i jej rodzaje: wywiad, standaryzowany, niestandaryzowany, strukturyzowany, nieustrukturyzowany), eksperyment i jego schematy, sondaż (kwestionariusz i ankieta). Metody niereaktywne: analiza danych wizualnych, analiza źródeł pisanych. Ewolucja badań: funkcjonalizm, interakcjonizm symboliczny, etnometodologia, teoria krytyczna, studia kulturowe, postmodernizm, podejście interpretacyjne w badaniach kulturowych (Geertz), metoda interpretacyjnego badania kultury, badania jakościowe (Gibbs), autoetnografia jako metoda badania kultury (Jones), „pisanie” kultury (Clifford), podejście performatywne w diagnozie rzeczywistości kulturowej.
Antropologia współczesności	K_W02, P7S_WG	1. Antropologia dzisiaj — wprowadzenie.

	K_W04, P7S_WG K_U01, P7S_UW P7S_UO K_U08, P7S5_UW K_K05, P7S_KK P7S_KO P7S_KR	2. Kategoria doświadczenia. 3. Tożsamość i zagadnienie autoidentyfikacji człowieka. 4. Tożsamość ponowoczesna - podstawowe definicje. 5. Trajektorie tożsamości. 6. Antropologia ciała (ciało w społeczeństwie somatycznym). 7. Pamięć - mechanizmy, typy. 9. Antropologia „miejsca” (nie-miejsca, ruiny, ślady obecności i nieobecności).
Kultura nowoczesna i ponowoczesna	K_W08, P7S_WG P7S_WK K_W09, P78_WG P7S_WK K_U03, P7S_UW K_U09, P78_UW P7S_UK P7S_UO K_K05, P7S_KK P7S_KO P7S_KR	1. Zasadnicze pojęcia i przykładowe ich ujęcia (Sheppard, Welsch, Lash i in.). 2. Społeczeństwo modernistyczne i postmodernistyczna socjetalność (wg Baumanna). 3. Tożsamość, podmiotowość, jednostka w perspektywie modernistycznej i postmodernistycznej. 4. Kody kolekcji i integracji w szkolnictwie (wg Bernsteina). 5. Nauki przyrodniczo-matematyczne i humanistyczne w perspektywie modernistycznej i postmodernistycznej. 6. Sztuki w perspektywie modernistycznej i postmodernistycznej.
Antropologia miasta	K_W03, P7S_WG K_W05, P7S_WG K_U02, P7S_UW P7S_UO K_U08, P7S_UW K_K05, P7S_KK P7S_KO P7S_KR	Szkoły i kierunki badań z zakresu socjologii i antropologii miasta: szkoła chicagowska, szkoły konwencjonalne R. Redfielda i G. Sjoberga, koncepcje makrostrukturalne, szkoły humanistyczne. Historia ośrodków miejskich od starożytności po współczesność: polis, castrum, miasto średniowieczne, nowożytne, industrialne i postindustrialne. Ikona i symbolika miasta. Antropologia przestrzeni miejskiej: przestrzeń publiczna i prywatna, procesy gentryfikacji, marginalizacji, ghettoizacji, wieloetniczność, strefa sacrum. Miasto jako palimpsest — odczytywanie przeszłości, kontrowersje pamięci, rewitalizacja.
Wprowadzenie do wiedzy o muzyce	K_W02, P7S5_WG K_W06, P7S_WG K_U01, P7S_UW P7S_UO K_U06, P7S_UU K_K01, P7S_KO P7S_KR K_K07, P7S_KR	1. Muzyka artystyczna i jej specyfika: warstwa estetyczna, pragmatyczna i instytucjonalna. 2. Muzyka awangardy : poszukiwanie granic dzieła muzycznego. 3. Muzyka po drugiej wojnie światowej: happening muzyczny i performance. 4. Muzyka miasta i przestrzeni: idea pejzaży dźwiękowych i muzyki konkretnej. 5. Muzyka w społeczeństwie: polityczne i tożsamościowe aspekty kultury muzycznej.

		6. Muzyka w przestrzeni kulturowej: spojrzenie na współczesność z perspektywy etnomuzykologii. 7. Muzyka artystyczna w popkulturze: relacje, interakcje i zapożyczenia.
Kultury europejskie - tradycja i współczesność	K_W08, P7S_WG P7S_WK K_W14, P7S5_WG P7S_WK K_U03, P7S_UW K_U08, P7S_UW K_K05, P7S_KK P7S_KO P7S_KR K_K09, P7S_KK P7S_KR	Stary Kontynent długo cenił stabilność, przywiązanie do jednego miejsca, mocne „zakorzenie” jednostek. Tę postawę wspierało wiele czynników, wśród nich religia (zarówno judaizm, jak i chrześcijaństwo). Chrześcijaństwo postrzega mobilność jako przezwyjętowany etap w dziejach ludzkości. Ideałem jest tu „Ziemia Obiecana”, do której dociera się po to, by jej już nigdy nie porzucić. Ze związków człowieka z miejscem formowała się kategoria patriotyzmu. Wyłom rozpoczyna się wraz z procesami modernizacyjnymi (wielkie wyprawy geograficzne), ale zasadniczą zmianę przynosi dopiero XIX w. (symbolami tych zmian mogą być kolej i turystyka). Współczesna kultura jest tworzona przez ludzi mobilnych, miejsce „korzeni” zajmują „anteny”. Dzisiejsza wymuszona ruchliwość skłania do refleksji nad kulturowymi poświadczeniami różnych typów mobilności. Zmusza także do uświadomienia sobie, iż we współczesnej kulturze polskiej odradza się figura Żyda-wiecznego tułacza, figura, która długo i skutecznie łączyła ruchliwość (przemieszczanie się) z napiętnowaniem, karą, grzechem i głęboką innością. Inność nigdy nie przestała wiązać się z ruchliwością, nawet w okresach najbardziej mobilnych (ceniących przemieszczanie się) istnieli „Żli” (bo wędrujący) Cyganie, ludzie „bez stałego miejsca zameldowania”, rozmaite „przybłędy”. Przedmiot winien pokazać rozmaite kulturowe waloryzacje ruchliwości. Obszar zainteresowań obejmuje kulturę XIX w. i XX v. i instytucje związane z przemieszczaniem się. Przedmiotem namysłu i analiz mogą stanąć się przewodniki turystyczne, literatura podróżnicza, maszyny produkujące ruch (kolej, samochód, samolot) i instytucje ruchliwość wspomagające (hotele, zajazdy, lotniska, stacje kolejowe, restauracje, biura turystyczne). Ważne miejsce musi zająć kategoria „map mentalnych”, spajająca tradycyjnie rozumianą geografię z kulturoznawstwem i psychologią społeczną. XIXw. otworzył nową epokę w stosunku człowieka do zdrowia — powstała „nigiena”. Przedmiot ma skupić się wokół pytań: jak kształtowały się związki mobilności i zdrowia? czy kultura wiązała te kategorie? Jeśli tak, to w jaki sposób? jak wygląda XIX-wieczna kultura uzdrowisk? Jak wygląda współczesna mobilność przedmiotów? jak współczesne centrum handlowe odzwierciedla ruch

		przedmiotów (towarów) i obrazów (multikina, reklamy)? jaką rolę we współczesnej ruchliwości odgrywa przestrzeń wirtualna? jak i gdzie kultura europejska broni stabilności?
Kultura rosyjska	K_W05, P7S_WG K_W10, P78_WG P7S_WK K_U03, P7S_UW K_K05, P7S_KK P7S_KO P7S_KR K_K09, P7S_KK P7S_KR	A. Informacje wstępne: Periodyzacja (ruska, rosyjska, radziecka) i źródła kultury Rosji (m.in. religia pogańska, chrześcijańska, ateizm, postchrześcijaństwo). Swoistość kultury rosyjskiej i kształtujące ją czynniki. Kulturowe zróżnicowanie Rosji jako państwa wieloetnicznego. Dziedzictwo narodów Rosji na liście Arcydzieł Ustnego i Niematerialnego Dziedzictwa Ludzkości oraz Liście Światowego Dziedzictwa Kulturowego i Przyrodniczego Ludzkości. B. Kultura rosyjska w XX-XXI wieku: 1. Status religii w ZSRR i renesans religijności we współczesnej Rosji: Ogólne informacje dotyczące wyznania prawosławnego. Nowi święci we współczesnej ikonografii rosyjskiej. Religijność postsowiecka. Magia i ezoteryka w kulturze masowej — przesady, neopoganizm, usługi magiczne, „ekstrasensy”. 2. Święta w ZSRR i Rosji: specyfika radzieckich świąt państwowych i status świąt religijnych. Rosyjskie tradycje świąt rodzinnych. Kultura funeralna i weselna. 3. Proces inkulturacji w Rosji radzieckiej: koncepcja małżeństwa, rodziny i wychowania. Kultura dzieci i dla dzieci radzieckich i rosyjskich (ideologizacja oświaty, literatury i kina dla dzieci, folklor dziecięcy). 4. Kultura ZSRR i Rosji w zwierciadle dowcipu — tematyka, funkcje, źródła (m.in. polityka, literatura i kinematografia, życie codzienne, kwestie narodowościowe, Nowi Ruscy, celebryci, Soczi 2014). 5. Kultura muzyczna ZSRR i Rosji (bardowie okresu radzieckiego - W. Wysocki, B. Okudźawa, muzyka rockowa w ZSRR, radziecka muzyka estradowa, hip-hop, muzyka pop i inne style muzyczne w Rosji). 6. Film radziecki i rosyjski (m.in.: filmy nagrodzone, kontrowersyjne, przeboje filmowe, wybitni reżyserzy i aktorzy, kino i cenzura)? 7. Nauka i naukowcy okresu radzieckiego. Przypadek badaczy folkloru radzieckiego i zjawisko tzw. pseudofolkloru. 8. Teatr i malarstwo rosyjskie w XX-XXI wieku, m.in. twórczość Ilji

		Głazunowa. 9. Literatura radziecka i rosyjska (m.in.: nagrody literackie i ich laureaci, radziecka powieść milicyjna i szpiegowska, współczesny kryminał rosyjski, twórczość wybranych pisarzy /np. Tołstaja, Limonow, Sorokin, Pielewin/, wybrane zagadnienia i postacie literackie). 10. Rosja a reszta świata: specyfika turystyki radzieckiej; suveniry z Rosji jako wizytówka kraju. Przeszłość komunistyczna w rosyjskiej kulturze popularnej.
Kultura niemiecka	K_W01, P7S_WG K_W02, P7S_WG K_U02, P7S_UW P7S_UO K_K01, P7S_KO P7S_KR	1. Podział i zjednoczenie Niemiec (RFN i NRD - różne kultury polityczne i polityki kulturalne oraz postawy artystów; dyskurs rozliczeniowy i nostalgiczny po zjednoczeniu). 2. Niemieckie dyskursy memorialne (Holocaust: historia upamiętniania i jej punkty zwrotne; medialna historia protestu 1968 i RAF). 3. Problematyka płci kulturowej (rewolucja seksualna, ruchy feministyczne i gejowskie, emancypacja mężczyzn, różnica płci w dyskursie medialnym i publicznym) oraz przemiany obyczajowe (miłość, transformacje modelu rodziny) i ich obraz w literaturze i sztuce. 4. Globalizacja i wielokulturowość (obecność wydarzeń o zasięgu globalnym w debatach publicznych i medialnych, w literaturze i sztuce: Wietnam, Czarnobyl, wojny w Zatoce Perskiej, 9/11 etc: wielokulturowość w literaturze i w filmie niemieckim). 5. Konsumpcja i dobrobyt, krytyka kapitalizmu, dyskursy ekologiczne (afirmacja i krytyka społeczeństwa konsumpcyjnego; krajobraz medialny i krytyka mediów; antykapitalizm i ekologia; rola tożsamości i jednostki w społeczeństwie postindustrialnym; paradygmat ucieczki od rzeczywistości).
Kultura czeska	K_W05, P7S_WG K_W10, P7S_WG P7S_WK K_W14, P7S_WG P7S_WK K_U02, P7S_UW P7S_UO K_U03, P7S_UW K_K05, P7S_KK	1. Czechy jako środek kulturowy Europy. 2. Tradycja husycka na tle przemian religijnych w Europie późnego średniowiecza. 3. Czeskie odrodzenie narodowe w XIX wieku. 4. Idea czechosłowakizmu jako XX-wieczny paradygmat państwowy. 5. Mity czeskiej kultury — Jaroslav Hašek i dobry wojak Śvejek. 6. Mity czeskiej kultury — praski Golem w literaturze i filmie. 7. Praga jako miasto wielu kultur. 8. Czechosłowacka nowa fala czyli czechosłowacki cud filmowy.

	P7S_KO P7S_KR	9. Między polityką a kulturą — przypadek Otakara Vavry. 10. Kultura w cieniu normalizacji — Plastic People of the Universe i niezależna scena muzyczna. 11. Kultura w cieniu normalizacji — literatura podziemna. 12. Kultura czeska na emigracji — dwie postawy: Milan Kundera i Josef Škvorecký. 13. Aksamitny rozwód — powstanie Czech i Słowacji i jego kulturowe konsekwencje. 14. Czechy i Czesi w kulturze polskiej.
Kultura żydowska	K_W05, P7S_WG K_W10, P7S_WG P7S_WK K_W14, P7S_WG P7S_WK K_U02, P7S_UW P78S_UO K_U03, P7S5_UW K_K05, P7S_KK P7S_KO P7S_KR	1. Judaizm, tożsamość żydowska. 2. Święta i obyczaje żydowskie. 3. Żydowski renesans kulturowy. 4. Tradycyjne stroje Żydów aszkenazyjskich i sefardyjskich. 5. Architektura synagog. 6. Klasycy literatury jidysz. 7. Twórczość awangardy żydowskiej. 8. Literackie obrazy sztętu. 9. Literatura o Zagładzie. 10. Teatr żydowski. 11. Żydowska muzyka ludowa i sakralna. 12. Malarstwo Żydów. 13. Kino jidysz przed II wojną światową. 14. Powojenne losy kina jidysz. 15. Ikonografia macew i symbole żydowskie.
Kultura Bydgoszczy”*	K_W04, P7S_WG K_W05, P7S_WG K_U05, P7S_UW P7S_UK K_U10, P7S_UW P7S_UK P7S_UO K_K07, P7S_KR	1. Historia, architektura i urbanistyka Bydgoszczy. 2. Bydgoszcz w perspektywie muzealnictwa, skulptur, street artu i sztuki współczesnej. 3. Działalność Towarzystwa Miłośników Miasta Bydgoszczy. 4. Bydgoskie legendy oraz pisarze i problematyka ich dzieł literackich (J. Sulima-Kamiński, T. Nowakowski et al.). 5. Działalność kuturotwórcza kościołów i parafii Bydgoszczy dawniej i dziś. 6. Instytucje popularyzujące kulturę w Bydgoszczy, m.in. Młodzieżowe Domy Kultury. 7. Sztuki plastyczne i życie muzyczne w Bydgoszczy: działalność instytucji artystycznych: Muzeum Okręgowe, Galeria BWA, Galeria ZPAP, klub „Mózg”, Filharmonia Pomorska, klub „Eljazz”; artyści i

		muzycy związani z Bydgoszczą. 8. Teatr i opera: historia i współczesny repertuar. 9. Społeczne inicjatywy kulturalne: Kamienica 12, Café Rynek Fordon, Arleteatr itp. 10. Kwalifikacje i kompetencje studentów ubiegających się o pracę w konkretnych placówkach kulturalnych Bydgoszczy (rekonesans).
Wstęp do kultury popularnej	K_W08, P7S_WG P7S_WK K_W10, P7S_WG P7S_WK K_W12, P7S_WG K_U06, P7S_UU K_K08, P7S_KR	Kultura popularna w kulturze współczesnej. Społeczne znaczenie kultury popularnej. Obszary i obiegi popkultury. Kultura popularna i tożsamość. Kultura popularna a życie codzienne. Przemysły popkultury. Kultura popularna i mitologia. Gender w kulturze popularnej. Bohaterowie popkultury. Popkultura w PRL-u.
Moda i design	K_W11, P7S5_WG K_U08, P7S_UW K_U09, P7S_UW P7S_UK P7S_UO K_K09, P7S_KK P7S_KR	1. Moda jako system semiologiczny (moda jako tekst). 2. Sztuczność i fetyszym wobec mody (arteficiel, estetyka II poł. XIX wieku i jej związki z kulturą). 3. Moda jako dialog kultur (obszary i strategie dialogu) na przykładzie wybranych projektów. 4. Historia i główne nurty stylowe w designie do II poł. XX wieku (rewolucja przemysłowa, industrializacja w XIX w., Wystawa Światowa w 1851 r., ruch Arts and Crafts i idee W. Morrisa, powstanie V&A Museum, secesja, Warsztaty Wiedeńskie i Werkbund, Bauhaus, Wystawa Sztuki Dekoracyjnej w Paryżu w 1925 r. 5. Design w II poł. XX wieku w USA i krajach skandynawskich (op-art, pop-art, postmodernizm, antydesign). 6. Wzornictwo przemysłowe w Polsce (styl zakopiański, Warsztaty Krakowskie, Ład, Instytut Wzornictwa Przemysłowego, design za czasów PRL-u.
Literatura popularna	K_W08, P78_WG P7S_WK K_W13, P7S_WG K_W16, P7S_WK K_U09, P7S_UW	Przedmiotem wykładu jest zarówno historia i teoria literatury popularnej, jak i charakterystyka wybranych egzemplifikacji najistotniejszych odmian literatury popularnej, np. powieści grozy, powieści kryminalnej, sensacyjnej, romansu, komiksu. Wykład uwzględni perspektywę ideologiczną literatury popularnej, tzn. jej rolę

	P7S_UK P7S_UO K_U10, P7S_UW P7S_UK P7S_UO K_K08, P7S_KR	jako dyskursu władzy lub dyskursu kontestacji.
Seriale telewizyjne	K_W12, P7S_WG K_W13, P7S_WG K_U05, P7S_UW P7S_UK K_U10, P7S5_UW P7S_UK P7S_UO K_K02, P7S_KO P7S_KR	Kurs poświęcony jest serialom telewizyjnym, zagranicznym i polskim, przede wszystkim ich współczesności. Zostaną omówione najważniejsze pojęcia, gatunki i odmiany. Analizie zostaną poddane wybrane zagadnienia związane z serialami. Nacisk zostanie położony na kontekst polityczny, społeczny i kulturowy.
Estetyka kiczu	K_W08, P7S_WG P7S_WK K_W13, P7S5_WG K_U03, P7S_UW K_U08, P7S_UW K_K09, P7S_KK P7S_KR	1. Kicz jako kategoria estetyczna, społeczna, filozoficzna i jej związek z fetyszyzmem. 2. Źródła kiczu i ich związki z kulturą i jej różnymi obszarami. 3. Kamp i jego miejsce w kulturze, wartościowanie w sztuce. 4. Typologia i zasady kiczu, zasady kiczu. 5. Gadżet w kulturze XX-XXI wieku. 6. Kicz w różnych obszarach kultury (literatura, malarstwo, pocztówka, architektura).
Kultura i sport	K_W01, P7S_WG K_W02, P7S_WG K_W09, P7S_WG P7S_WK K_U02, P7S_UW P7S_UO K_K01, P7S_KO P7S_KR	1. Ujęcie sportu w kontekście: pracy, zabawy, sacrum, wychowania, agresji, idei wspólnotowej, kreacji osobowości, stylu życia. 2. Archaiczne i historyczne podłoże sportu współczesnego (duch rycerski, pojedynki, agon sportowy w strukturze życia poważnego). 3. „Olimpizm” i jego źródła. Igrzyska olimpijskie jako kategoria kulturowa, ich związki z dziedzinami kultury symbolicznej (literatura, sztuki plastyczne, film, muzyka, architektura, język sportu). 4. Etos i prospołeczny wymiar sportu, sport wobec idei

		personalistycznych i chrześcijańskich (solidarność, dobro wspólne, sprawiedliwość, kształtowanie duchowości). 5. Etyka sportu, kategorie dzielności, honoru, fair-play. 6. Sport jako przedstawienie i widowisko. Publiczność sportowa, subkultury. Sport i przemoc.
Kultura popularna w PRL	K_W16, P7/S_WK K_U05, P7S5_UW P7S_UK K_U10, P7S_UW P7S_UK P7S_UO K_K02, P7S_KO P7S_KR	1. Kultura PRL — granice i wyznaczniki (ciągłość i zerwanie; cezury: 1944, 1956, 1980, 1989; system monopartyjny PRL-u. ideologizacja sztuki; kultura i propaganda; kultura oficjalna i subkultury). 2. Między masowością a popularnością (pojęcie kultury wysokiej i popularnej; masowość a popularność; kultura a środki masowego przekazu; gatunki sztuki popularnej). 3. PRL z dzisiejszej perspektywy (moda na PRL i nostalgia za PRLem; projekcja filmów dokumentalnych o PRL-u: M. Drygas, <i>Jeden dzień w PRL</i>, 2005; M. Drygas, <i>Naruszone listy</i>, 2003); 4. PRL, czyli dwuznaczność emancypacji (kobiety a władza; kobieta jako bohater przekazów kulturowych; wokół święta 8 marca). 5. <i>Świat się śmieje</i>, czyli komedia filmowa (projekcja filmu fabularnego: J. Rutkiewicz, <i>Kochajmy Syrenki</i>, 1966). 6. Ideologizacja literatury (kryminał a „powieść milicyjna”; serial <i>O7 — zgłoś się</i>; projekcja wybranego odcinka). 7. Muzyka popularna (od pieśni masowej do „mocnego uderzenia”; kultura festiwali: Opole, Sopot, Kołobrzeg, Zielona Góra; rock w PRL-u; dokumentacja dźwiękowa okresu). 8. Ideologizacja sportu i turystyki (Wyścig Pokoju; gwiazdy sportu; rola gier zespołowych; FWP i ideologizacja czasu wolnego); 9. Peerelowskie subkultury — przykład bikiniarzy.
Podstawy wiedzy o etniczności	K_W02, P7S5_WG K_W03, P7S_WG K_U02, P7S_UW P7S_UO K_K05, P7S_KK P7S_KO P7S_KR P7S_WG P7S_WK K_W07	Definicje etniczności; charakterystyka fenomenu etniczności.

Muzyka źródeł	K_W03, P7S_WG K_W04, P7S5_WG K_U10, P7S5_UW P7S_UK P7S_UO K_K07, P7S_KR	Charakterystyka wybranych polskich regionów w zakresie kultury muzycznej.
Etnolingwistyka	K_W02, P7S_WG P7S_WG P7S_WK K_W07 K_U06, P7S_UU K_K04, P7S_KK P7S_KR	Analiza językowo-kulturowych wizerunków wybranych elementów rzeczywistości.
Mniejszości narodowe i etniczne w Polsce	K_W09, P7S_WG P7S_WK K_W10, P78_WG P7S_WK K_U03, P7S_UW K_K05, P7S_KK P7S_KO P7S_KR	Charakterystyka wybranych mniejszości narodowych i etnicznych w Polsce.
Polska wielu kultur	K_W09, P78_WG P7S_WK K_W10, P78_WG P7S_WK K_U03, P7S_UW K_K05, P7S_KK P7S_KO P7S_KR	Charakterystyka dorobku kulturowego; różnicowanie kulturowe Polski.
Metodyka badań terenowych	K_W03, P7S_WG K_U02, P7S_UW P7S_UO K_U05, P7S_UW P7S_UK K_K07, P7S_KR	Metody badań terenowych: wywiady, ankiety itp. Metody gromadzenia materiału językowego i kulturowego.
Etnografia Polski	K_W05, P7S_WG K_W10, P7S_WG P7S_WK	Charakterystyka różnicowania etnograficznego Polski. Charakterystyka poszczególnych regionów.

	K_U10, P7S5_UW P7S_UK P7S_UO K_K05, P7S_KK P7S_KO P7S_KR	
Twórczość ludowa	K_W04, P75_WG K_W09, P78S_WG P7S_WK K_U08, P7S_UW K_K05, P7S_KK P7S_KO P7S_KR K_U04, P7S_UW P7S_UO	Charakterystyka ludowej twórczości artystycznej polskich regionów.
Dialekty i gwary ludowe na polskim obszarze etnicznym oraz poza obecnymi granicami Polski	K_W02, P7S_WG K_W06, P7S_WG K_U01, P7S_UW P78_UO K_K05, P7S_KK P78_KO P7S_KR	Charakterystyka polszczyzny ludowej.
Socjologia mediów***	K_W02, P7S5_WG K_U07, P7S_UW P7S_UO K_U08, P7S5_UW K_K04, P7S_KK P7S_KR	1. Różne podejścia do mediów masowych (od pesymizmu po optymizm). 2. Media a konsumpcja. 3. Prosumpcja medialna. 4. Fani — awangarda medialnej prosumpcji. 5. Celebrytyzacja współczesnego życia. 6. Wszystkożerność kulturowa a współczesne media. 7. Intertekstualność i interobrazowość — charakter współczesnych, mediów.

* wypełnia DJIOK

Podpis prodziekana/z-cy dyrektora
podstawowej jednostki organizacyjnej